

תת"ע 2991/10/19 - אלבון יצחק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2991-10-19 מדינת ישראל נ' אלבון יצחק
תיק חיצוני: 10154384647

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אלבון יצחק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18.11.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. המבקש טען כי הוא אשר יזם את ההליך המשפטי ופנה לב"כ לצורך ייצוגו בתאריך 6.5.19. טען כי נודע לו אודות גזר הדין רק כאשר הגיעה לביתו הודעה על פסק הדין אשר ניתן בהיעדרו. טען כי אם היה מקבל את הזימון לדיון היה מעבירו לידי ב"כ לצורך ייצוגו. טען כי על גבי הבקשה להישפט נכתב בהדגשה כי מבוקש לשלוח את הזימון לדיון לכתובת ב"כ, וזאת בשל בעיית דיוור הקיימת באזור מגוריו. טען כי המשטרה שגתה בכך שלא שלחה את הזימון לכתובת ב"כ, ובנסיבות אלו, משלא זומן לדיון כדיון, ביקש להורות על ביטול פסק הדין.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש הגיש בקשה להישפט בתאריך 6.5.19 וכי ישנו אישור מסירה כדיון. טענה כי אי התייצבותו של המבקש מעידה על זלזול בזמן בית המשפט.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי**

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש, אשר פורטה על ידו על גבי הבקשה להישפט, וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

אמנם על גבי הבקשה להישפט מצויה הערה כי מתבקש שיגור הזימון למשרדי ב"כ, אך איני סבורה כי העובדה שהזימון נשלח לכתובתו של המבקש, משמעותה כי הזימון לא הומצא לו כדין, ובמיוחד כאשר כתובתו צוינה על גבי הבקשה להישפט שהגיש ועולה כי המבקש אף קיבל את גזר הדין לביתו, ללא קושי. המבקש אף לא תמך בקשתו בתצהיר ערוך כדין.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין בתוך 30 יום.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ו' טבת תש"פ, 03 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.